

Zomaar een straat in Zandberg-Oost

De Rustlandstraat: kinderwalhalla

Hoe gaat dat als je op zoek bent naar iemand die iets kan vertellen over zijn of haar straat? Je schiet iemand aan, maar dat blijkt een oppas-opa te zijn die gemakshalve doorverwijst naar de buurman. Buurman Fred is bescheiden en verwijst door naar Sophie een paar huizen verder. Maar ook Sophie vindt dat zij niet de aangewezen bewoner is en stuurt me naar schuin-tegenoverbuurvrouw Marieke. En dan heb ik beet. Marieke durft het gesprek wel aan, maar dan wel graag samen met haar overbuurvrouw Martine.

En zo spreek ik op een avond met Marieke Thoen (39) van nummer 5 en Martine Pilaar (46) van nummer 8. Marieke woont met man en 3 kinderen sinds 2005 in de Rustlandstraat, Martine met man en 4 kinderen al sinds het jaar 2000. Het wordt een vrolijk gesprek met twee bewoonsters waarvan je wel aanvoelt dat ze wel van een gezellig (straat)feestje houden. Veel meer dan de vraag: ‘wat voor straat is de Rustlandstraat nu eigenlijk?’ is er niet nodig om het gesprek op gang te brengen. Marieke: “Het is hier echt een kinderwalhalla. Toen wij hier kwamen wonen zijn er in een jaar of vijf wel zo’n 25 kinderen geboren. Die groeien samen op in de straat, gaan naar de Zandbergschool of de Dirk van Veenschool en hebben hier

een prachtige en rustige speelplek. De lage verkeersdrempel in het midden van de straat is een verzamelpunt en noemen we hier ook wel het ‘pleintje’. Martine: “Er wonen best veel verschillende mensen in deze straat, veelal gezinnen, werkende stellen en een aantal senioren (waaronder de oom en tante van D’66 leider Pechtold). Dat gaat prima samen en Marieke is echt iemand die zorgt voor de cohesie in de straat. Ze is ook beheerder van de straat-app. Het wonen in deze straat geeft je af en toe een soort camping-gevoel, we wonen vaak ook een beetje op straat. Als iemand op een zonnige dag in de voortuin gaat zitten met een glas wijn heb je soms binnen de kortste keren een spontaan oploopje en ontstaat er een klein feestje”. Eén keer per jaar wordt er een gezamenlijk straatfeest georganiseerd, een traditie die al een jaar of dertig bestaat. Het gebeurde ook weleens een paar jaar niet, maar sinds 2004 werd het weer een echt georganiseerd straatfeest. Dankzij subsidie van Hart voor de Buurt werd een springkussen aangeschaft en een partytent. Martine: “wie na zo’n feest de volgende ochtend de partytent in zijn voortuin vond was de Sjaak en

De Rustlandstraat is in 1933 aangelegd op het terrein van het voormalige buitengoed Rustland. Dit besloeg bijna het gehele blok Ginnekenweg-Zandberglaan-Eerste Muntstraat-De Roy van Zuidewijnlaan. Het landhuis werd gebouwd tussen 1807 en 1814, afgebroken en herbouwd rond 1900 en wederom afgebroken in 1933.

DE GEZELLIN
Specialist in
particuliere thuiszorg

www.degezellin.nl
06-24281578

1965 50 jaar 2015

DE VYVER
SLIJTERIJ WIJNHUIS

Karin & Erik Bogers
Koninginnenstraat 114
www.wijnhuisdevijver.nl

Kunstwijk Zandberg-Oost

In deze rubriek portretteren we een kunstenaar/kunstenares uit de wijk Zandberg-Oost, die het stokje vervolgens mag doorgeven aan een collega. Deze keer valt de eer te beurt aan Toon Oomen.

Toon Oomen mag je, als architect, schilder, schrijver en muzikant, met een gerust hart een veelzijdig en productief kunstenaar noemen. En met zijn 70-jaar zit er nog bepaald geen sleet op deze actieve inwoner van de Zandberglaan (is het toeval dat ook zijn 2 voorgangers in deze rubriek in dezelfde straat wonen?). Toon is getrouwd met Mariëtte, ook kunstschilder, en heeft 2 dochters.

Ontwerpen en loslaten

Toon werd in Breda geboren, woonde in Oosterhout en Bavel, studeerde bouwkunde in Delft maar kwam in 1987 weer terug in Breda om zich daar definitief te vestigen in de Zandberglaan. In een ‘vertrouwde’ omgeving want het atelier achter zijn woning was oorspronkelijk onderdeel van het voormalige Benedictinessenklooster waarvan de kapel door zijn opa werd gebouwd. Ook zijn vader was architect, dus dat Toon in hun voetsporen

trad was welhaast genetisch bepaald. De architectonische handtekening van Toon is overal in het land te vinden, niet in de laatste plaats in de (ver)bouw van kloosters, zoals de Abdij Maria Toevlucht in Zundert, Mater Dei aan de Hopmanstraat in Breda (gebouwd door zijn vader) en tien jaar geleden verkocht hij zijn aandeel in zijn architectenbureau Oomen en vanaf die tijd kon hij een belangrijk deel van zijn tijd wijden aan andere kunsten dan de architectuur. Want ook het bouwkundig ontwerpen is een ‘kunstzinnig’ proces. Het was dit onderdeel dat hem ook het meeste bevredigde. Toon: “het was altijd een vreemde gewaarwording als je na dat intensieve proces van ontwerpen en bouwen terugkwam in ‘jouw’ gebouw en dat je dan moest aanbellen en te horen kreeg: ‘wie kan ik zeggen dat er is?’. Je moet het kunnen

moest het een jaar in zijn schuur opslaan. Je snapt wel dat er niemand vroeg weg wilde, dus het werd altijd laat en de drank vloeide meestal rijkelijk”. De laatste jaren wordt het feest niet meer op Koningsdag georganiseerd maar met Halloween op 31 oktober. Het is tegenwoordig wat minder strak georganiseerd en iedereen neemt zelf wat drank en versnaperingen mee. En de meeste bewoners doen altijd mee”. Dat het plezierig wonen is in de Rustlandstraat blijkt ook wel uit het feit dat er heel weinig verloop is. Het toeval wil dat Martine en haar gezin, tot verdriet van Marieke, binnenkort gaan verhuizen naar de Vijverstraat. Zeker niet vanwege de sfeer, maar vooral omdat zij met het 6-koppige gezin behoefte hebben aan meer ruimte. De woningen in de Rustlandstraat zijn daarvoor net aan de krappe kant, hoewel het ruime gezinswoningen zijn met vooral veel zolder-

Straatfeest

ruimte. Wie goed kijkt ziet ook dat de 4 repeterende woningblokken van 5 woningen gespiegeld zijn ontworpen, waardoor de voordeuren recht tegenover elkaar uitkomen. Grote problemen doen zich in de straat eigenlijk niet voor. Zoals ook op andere plaatsen in de wijk zorgt

loslaten”. Een thema dat ook later in zijn schilderkunst belangrijk werd.

L’art pour l’art

Zijn vader was ook kunstschilder en als kind kreeg Toon het schilderen met de paplepel ingegoten. Na school lagen papier en potlood altijd klaar en ook op vakanties schilderde hij buiten mee aan de zijde van pa. Hij ontwikkelde zich tot ‘self-made’ kunstenaar, volgde geen specifieke opleiding, maar zijn studie bouwkunde zorgde wel voor een goede basis. Formeel was hij met die studie ook 1e graads bevoegd tekenleraar. Wat kenmerkt zijn huidige werk als kunstschilder? Toon: “Ik heb altijd een uitgangspunt nodig in de realiteit in de vorm van een stilleven, maar laat dat vervolgens zo snel mogelijk los. Ik werk nooit met een vooropgezet plan, het verstand gaat al snel op nul. Ik schilder niet vanuit een bepaalde filosofie, het onderwerp is verder ook niet relevant. Het is meer ‘l’art pour l’art’. Het gaat primair om de verbeelding, het moet vooral lekker zijn om naar te kijken en je mag er je eigen invulling aan geven”. Dat ‘loslaten van de realiteit’ geeft ook de belangrijkste ontwikkeling weer in zijn werk als schilder. Een techniek die hij, vooral op vakanties in zijn favoriete Frankrijk steeds vaker gebruikt is het werken met oliepastel. Onlangs exposeerde hij met zulk werk in het van Gogh-huis in Zundert, waar het van directeur Ron Dirven het predikaat ‘Goghiaans’ werk meekreeg. En het viel in de smaak, want hij verkocht er maar liefst 12 van zijn werken.

Muziek, cursiefjes en reisnotities

Het gesprek met Toon gaat al snel over zijn schilderwerk, maar daarnaast heeft hij andere passies zoals muziek en schrijven. Het gekke is dat de muziek hem eigenlijk nog het meeste aanspreekt: “schilderen geeft mij veel bevrediging en ook waardering van buitenstaanders, maar muziek is eigenlijk het leukste om te doen. Tegelijkertijd ben ik er het slechtst in, ik heb er

de overdaad aan parkerende auto’s soms voor overlast. Martine: “ze komen soms vanuit de Ginnekenweg al de straat in, tegen het eenrichtingsverkeer in. En als het tijd is om de kliko’s buiten te zetten op de verzamelplaats ter hoogte van de Ginnekenweg is er soms sprake van een chaotische kliko-file. Maar het stelt allemaal weinig voor en vergalt ons woonplezier echt niet”. De Rustlandstraat is onderdeel van de wijk Zandberg-Oost, maar het is natuurlijk altijd de vraag of dat iets extra’s met zich meebrengt. Voelen bewoners van deze straat zich ook ‘wijk’bewoner? Marieke en Martine: “wat de mensen aan elkaar bindt zijn toch vooral de kinderen en het feit dat ze naar de beide buurtscholen gaan. Van een echt Zandberg-Oostwijkgevoel is niet echt sprake”. Waarvan akte.

Joep, Wandelfrans en Madonna-plaquettes

Joep Peeters, sinds 1980 wijkbewoner, heeft een aantal ideeën die hij na de zomervakantie gaat realiseren, als er belangstelling en medewerking voor is in de Bloemenbuurt. Wat dacht je van Wandelfrans? De oud-leraar Frans gaat Franse les geven, al lopend door de straten in de buurt. Privés, vijf personen per promenade. En dan is er ook nog een plan: in de buurt zijn er nog veel Madonnaplaquettes naast de voordeur van de huizen. Ze dateren uit Wereldoorlog Twee toen de beruchte V1’s over onze hoofden vlogen. Een fotoboekje met uitleg zou een prachtig document zijn. Plaquettemelders gevraagd. En tenslotte is Joep al 52 jaar musicus, met een gigantisch repertoire. Hij gaat muziekles geven, zang of piano, voor jong en oud. Wordt vervolgd. Info: Voor informatie over voortgang van de werkzaamheden kijk op: contact@joeppeeters.nl

ook geen enkele opleiding in gevolgd”. Hij heeft een voorliefde voor jazz en Franse chansons en speelt zelf tenor- en sopraansax in het Koningskwartet, Loulou’s Gang en is kapelmeester van de Opjuiners. Muziek is voor hem ook een sociale activiteit: “schilderen doe je individueel, muziek maak ik samen met anderen”. Sinds een aantal jaren is Toon ook schrijver en publicist. In 2000 verscheen het boek “Toon Oomen schilderen”, geschreven door zijn zus Marijke. In 2009 publiceerde samen met Marijke ‘Reisnotities’ waarin tekeningen en aquarellen van zijn hand, vooral gemaakt tijdens vakanties in Frankrijk, worden gecombineerd met autonome gedichten van zijn zus. Naar aanleiding van een film over de bankencrisis in de VS en handelswijze in de financiële wereld schreef hij in 2012 een column die hij voorlas op een Rotary-bijeenkomst. Dat viel in zulke goede aarde dat het het begin werd van een lange reeks. Deze cursiefjes met illustraties van Jan van Poppel, waarvan 2 delen zijn verschenen (2012-2013 en 2014-2016) geeft hij uit in eigen beheer. Toon organiseert ook lezingen en groepsexcursies. Hij exposeerde op veel plaatsen, nationaal en internationaal. Momenteel zijn 26 werken geëxposeerd in De Beeldenaar in Breda.

Heb je belangstelling voor het werk van Toon: kijk op www.toonoomen.nl of neem contact op via: toon.oomen@hetnet.nl / 06 53 15 88 52 /Zandberglaan 72

